

[Arne Melchior]

sluttet besparelser i den størrelsesorden, som de to partier har foreslået, så ville dette tal have været lavere endnu, og så ville venstre og de konservative formodentlig have været meget stolte af det. Men der var jo nogle tal, man ikke nævnte. Man nævnte ikke inflationsraten, hvor lav den er blevet, og man nævnte ikke noget om renten; det gjorde, så vidt jeg husker, finansministeren.

Jeg vil godt erindre om vedrørende renten, at diskontoen her i landet var 8 på det tidspunkt, da regeringen blev dannet. Den steg så i løbet af det år og indtil ½ år efter SV-regeringens ophør – og så lang tid har vel dens funktion haft virkninger – til 13, hvorefter den siden majforliget er faldet to gange med én, altså til 11. Jeg siger ikke, at det er SV-regeringens skyld alene, at den steg til 13, og jeg siger ikke, at det er forligets fortjeneste alene, at den har kunnet nedsættes; alle ved, at der indgår mange dele deri. Jeg vil bare have lov at sige, at det er også en del af billedet, og når man begynder at nævne nogle af hovedtallene, er der nok et par stykker mere, man må tage med.

Jeg vil så gerne stille en idé til statsministerens rådighed, og det skal være den, at når statsministeren vel engang i april måned – måske allerede i marts, senest i maj – skal til at tænke alvorligt på finanslov 1982 og finde det flertal, som han kan vedtage den og en hel masse andre ting sammen med, vil han så måske lave et oplæg, der går på to år. Jeg siger det ikke af nogen form for valgfrygt, for CDsk set ser det sådan ud, at vi kan tage valget når som helst, vi har ikke nogen som helst viden om, at om ½ år eller om et helt år eller om ¾ år skulle vi være i en fordelagtigere situation end i dag; det har ikke noget med det at gøre.

Men min tanke om et 2-årigt oplæg gælder to ting: for det første at medvirke til fortsat stabilitet og en sikrere stabilitet, end et 1 års forlig giver mulighed for. For det andet er tanken også den at få venstre og de konservative med ind i samarbejdet, hvad vi jo anser for overordentlig betydningsfuldt, og jeg tror, det må virke afskrækkende på venstre og konservative, hvis de skal have udsigt til ikke bare 1982, men en 2-årig periode, uden særlig indflydelse, hvilket hr. Poul Schlüter for nogle måneder siden indrømmede at man i øjeblikket ikke havde. Det er ikke for at blødgøre eller svække venstre og

konservatives indflydelse, men det er for at få dem med ind.

Vi kunne godt tænke os i CD et år eller to i folketinget i ren oppositionsrolle. Vi påtager os ansvaret, når vi anser det for nødvendigt, men vi ser meget, meget gerne, at der er andre og flere end os, der er med til at bære dette ansvar, og jeg håber at få lejlighed til at veksle ord med statsministeren om denne tanke om til foråret at lave i hvert fald et forsøg på en 2-årig løsning, som virkelig kan bære igennem det par svære år, som vi ved vi har foran os.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Efterhånden bliver jeg nødt til at gungre, ligesom hr. Arne Melchior har gjort det tidligere på dagen. Vi har haft den glæde her på det sidste, at statsministeren har gjort sig til talsmand for fremskridtspartiets § 75-forslag, og det er vi naturligvis dybt taknemlige for. Det er ikke sikkert, at hr. Arne Melchior har nået at læse det, men vi har rent faktisk fremsat forslag om en tilrettelæggelse af finansloven og økonomien, der skulle strække sig over 2-3 år. Jeg skal takke for, at hr. Arne Melchior nu har fået de samme tanker, har lært noget af fremskridtspartiet. Man optager mere og mere af vores politik. Hjerterlig tak.

(Kort bemærkning).

Palle Simonsen (KF):

Jeg bliver nødt til at gentage over for hr. Arne Melchior, at det konservative folkeparti er meget indstillet på at gå ind i et samarbejde om en løsning af de økonomiske problemer. Det synes jeg faktisk vi har sagt mange gange gennem de sidste to dage, men vi gør det ikke på socialdemokratiets præmisser alene, og det er vel nok her, den afgørende forskel ligger.

Jeg forstår godt, hr. Arne Melchior har meget behov for at understrege betydningen af det forlig, han har deltaget i, men det er nu svært at blive ved at finde nogle resultater af det. Når hr. Arne Melchior f. eks. siger, at hvis man gennemførte de besparelser, som det konservative folkeparti har foreslået, ville det gå rent galt, så glemmer hr. Arne Melchior jo, at der hertil er knyttet nogle skattelet-